

uitwijkelingen hangt af van hun zelven en niet van mij. Alles wat ik voor hun *kan en wil* doen, is hun geluk te wenschen en hun goeden raad te geven. Het overige hangt af van hen zelven... en van de Voorzienigheid die nooit de brave menschen verlaat.

VI.

Hoe moet men reizen ?

De prijs der reis, van Antwerpen naar Quebec of Halifax, is ongeveer 120 franken, in derde klas. Voor de kinderen van 1 tot 12 jaar betaalt men 60 franken. Beneden een jaar betalen de kinderen niets.

In tweede klas betaalt men ongeveer het dubbel.

In eerste klas, 400 frank voor elk volwassen persoon.

Daar ik de prijzen niet juist ken, durf ik de bovenstaande cijfers niet als echt opgeven.

Elk volwassen reiziger mag ongeveer 150 kilogrammen gepak kosteloos meenemen.

Meubels kan men niet verzenden; die moet men in België verkoopen. Ook geene landbouwalm, welk men in Canada beter en goedkoper vindt dan in Europa. Klee- en beddegoed, alsook kleinen huisraad, pakt men goed in. De koffers mogen, om wel te zijn, maar een meter lang zijn, op 50 centimeters breed en 50 centimeters hoog. Zij moeten *zeer kloek* zijn, want zij hebben onderwege veel te lijden. Zij moeten ook voorzien zijn van sterke sloten.

Aan de Engelsche en Canadasche douanen moeten de koffers geopend worden. Men mag n'et te veel likeuren, cigaren of tabak meenemen. Op een paar ponden tabak en een vijftigtal cigaren wordt zelden gesproken.

Men lette wel op geen buskruit of andere ontplofbare voorwerpen meê te nemen. Dit wordt, en niet ten onrechte, zeer streng gestraft.

Voor alle andere inlichtingen mag men mij schrijven op het volgende adres :

G. Vekeman, bij den heer Ch. Wulfaert, Telegraafstraat 15-17 te Brussel. M. Wulfaert zal mij de brieven doen geworden.

Ik hoop dat men mij niet nutteloos zal lastig vallen.